

Gyombolai Márton két verse

Szűz Anyám Segíts!

Te adj erőt, hogy bírni tudjak,
Ha megbántanak, ne zokogjak.
Te add meg, hogy eltűrjenek;
Hogy hibáimmal is szeressenek.
Te erősítsd meg erőtlenségem,
Hogy hősként vigyem a keresztem.
Te légy árvaságom erős támasza,
Tudom Te vagy a gyöngék gyámola.
Te őrizd meg gyöngülő eszem,
Hogy életem nagy teher ne legyen.
Ó adj azoknak szeretetet,
Akiknek én adtam életet,
Legyen szívükben jóság, irgalom,
Öregségemet értő szánalom.
Áldd, őrizd őket édes Jézusom,
Hogy találkozzunk Nálad egykoron.
Vezess, erősíts, oltalmazz,
A végső órámon irgalmazz. Ámen.

Pusztaszeri új testamentum

Mottó: „Új rovású ének, öreg igric ajkon
Új törvény szerzetik pusztaszeri halmon”

Elporlott mögöttem immáron fél század,
Megadatott látnom csöppnyi unokákat
Isten tudja mit hoz, mennyi még az élet,
Illő számba venni már az örökséget...
Kicsi unokáim, mit hagyhatok rátok?
Robbanni készülő, szennyezett világot,
Vagy egy meghasonlott, önpusztító népet
Nemzetet morzsoló, véres ezer évet,
Babéros temetőt, kardot és keresztet
Ahol azért haltak, kit nem is ismertek...
S ha a büszke kardok az ellent nem látták:
Hogy rozsdá ne egye-, testvérszívbe vágták.
Ezer év hősei, – akárhogy is fájjon –
Ölni s halni tudtak Duna-Tisza tájon,
Tudtak másért halni, csodákban remélni...
Egy új ezer évre tanuljunk még: élni!
Mert kétezer éve akadt már egy Mester
Aki megbocsátott megfeszített testtel,
Ki a gyűlöletre a „nem”-et kimondta,
Aki a bűnöst is a szívére vont.
Kinél a szolgálat adta csak a rangot,
S hüvelybe tétette Péterrel a kardot.
Beteget gyógyított, törölte a könnyet,
És a szelídeknek ígérte a Földet.
El soha nem vette, csak adta a létet.

Vele élhetünk meg újabb ezer évet!
Hősi halottakból volt már elegendő
A bölcsőkön múlik a magyar jövő!
Szülő szívekbe írt szeretet-parancson,
Hogy ez a szeretet bő termést fakasszon!
Ez vezessen az új hűség-háromsághoz.
Istenhez, családhoz, s velük a hazához!
Írtunk könnyel, vérrel, lehorgasztott fejjel,
Írjunk szebb jövőt édes anyatejjel!
S amit nem győzött már Árpád véres kardja
Anyák szelíd szíve, hiszem, hogy megtartja!...
Bölcső ringjon eztán Duna-Tisza tájon,
Vad induló helyett altatódal szálljon!
Ezt a tiszta álmot, s a hármasság hűségét:
Magyar unokáim! Ezt hagyom én néktek!